तीरं परंतीरं॥ उवाच सीतामितिशेषः॥३॥ वैदेहि ॥ अस्मिन्नि मित्ते यस्माद्धीमताप्यार्थेण लोकर्निदाहेतुभूते कूरकार्ये यदहंनियुक्तसल्लोकस्यवचनीकृतः॥ यलोपआर्षः ॥ 🎇 वचनीयोनियःकतः अतोमेमहच्छल्यंहद्रतं हृद्यंप्रविष्टं॥४॥ एवंमहच्छल्यंप्राप्तवतोमे यन्मरणंतवागवस्थामूच्छी मृत्युर्मुख्यंमरणंवायद्रवेत् तत्परंश्रेयोभवेत्॥ नचन्तुईदृशे 🎉 लोकनियेअस्मिन्वक्ष्यमाणेकार्येऽहंनियोज्योनियोक्तुमहाभवामि ॥ अथापिराजनियोगस्यसर्वथाकर्नव्यत्वात् नियोगंकरोमीतिरोषः॥ ५॥ यदेवमतः प्रसीदेति ॥ पापंकर्तुं 🎉 ततस्तीरमुपागम्यभागीरथ्याःसलक्ष्मणः॥ उवाचमैथिलींवाक्यंत्रांजलिर्वाष्यसंदतः॥ ३॥ तद्दृतंमेमहच्छल्यंयस्मादार्येणधीमतः॥ अस्मित्निमित्तेवैदेहिलोकस्यवचनीरुतः॥४॥ श्रेयोहिमरणंमेयमृत्युवीयत्यरंभवेत्॥ नचास्मित्नीदशेकार्येतियोज्योलोकिर्तिदिते॥॥५॥ त्रसीद्चनमेपापंकर्तुमर्हसिशोभने॥इत्यंजलिरुतोभूमोनिपपातसलक्ष्मणः॥६॥ रुदंतं गंजलिंद्द्वाकांसंतं मृत्युमात्मनः॥ मैथिलीभ्रशसंविद्रालक्ष्मणंवाक्यमववीत्॥ ७॥ किमिदंनावगच्छामिबूहितत्वेनलक्ष्मण॥ पश्यामित्वांनचस्थमिपक्षेमंमहीप तेः॥ ८॥ शापितोसिनरेंद्रेणयत्त्वंसंतापमागतः॥ तद्द्व्याःसित्निधोमत्यमहमाज्ञापयामिते॥ ९॥ वैदेत्याचोद्यमानस्तुलक्ष्मणोदीनचे तनः॥ अवाञ्ज्युत्वोवाष्पगलोवाक्यमेतद्ववाचह॥ १०॥ श्रुत्वापरिषदोमध्येत्यपवादंसुदारुणं॥पुरेजनपदेचैवत्वत्रुतेजनकात्मजे॥ रामःसंतमहद्योमानिवेद्यगृहंगतः॥ १॥ महावानिवचनीयानिमयादेवितवायतः॥ यानिराज्ञाहिदिन्यस्तान्यमर्पत्पष्ठतः स्तराधि सौष्य देवितवायिः॥ अजलिरुतः करांजलिः॥ ६॥ महीपतः रामस्य क्षेममि सौष्य ततस्तीरम्पागम्यभागीरथ्याःसलक्ष्मणः॥ उवाचमैथिलींवाक्यंत्रांजलिर्वाष्पसंचतः॥ ३॥ ॡद्वतंमेमहच्छल्यंयस्मादार्येणधीमतः॥ मपि नपश्यामि ॥ ८ ॥ यस्मात्त्वमेवंसंतापमागतस्तस्मात्त्वं नरेंद्रेणाप्रत्युत्तरतया शापपूर्वेऋरेकर्मण्याज्ञप्तइतिमन्येइतिशेषः ॥ मसं मम सन्निधौ आज्ञापयामि तेत्वामित्य 🞉 र्थः ॥ ९॥१०॥ त्वत्कृतेऽपवादं निंदांश्रुत्वा संतप्तहृदयोग्रहंगतः ॥११॥ कोसौमन्निमित्तः पौरापवादस्तत्राह ॥ नतानीति ॥ यानिवचनानि राज्ञाऽमर्षाद्वृदिन्यस्तानि तानि

हेदेविमयातवापतोनवचनीयानि नवकुंशक्यानि अतएवतेषांवादे।मयापृष्ठतःकतः॥ १२॥